

АЗЪ НЕ СЪМЪ разправял такива нѣща.
Кой ти е казаль тия глупости?

— Е, че така се разправя въ историята,
г-нъ учителю, — отвърна спокойно Митко.

— Каква история? Въ нашата нѣма
нишо писано за това. Седни си на мѣсто.
Другъ пжъ да не си продумалъ
такова нѣщо, че азъ зная и друго: за
тебъ пржката, а за вашитѣ — бой и
затворъ! На всички ви казвамъ да не
слушате вашитѣ родители, а само мене...
Сега да си продължимъ урока... На Бал-

шете на цѣла страница съ едри букви: „АЗЪ
СЪМЪ СЪРБИНЪ“. Ще го напишете три пжти.

Учениците страхливо се запоглеждаха
единъ другъ и почнаха да пишатъ.

Учительть тръгна отъ чинъ [на чинъ
да провѣрява. Изпърво самодоволна ус-
мивка играеше по лицето му. Когато за-
стана надъ Митка и погледна въ тетрад-
ката му, усмивката му изчезна извед-
нажъ и гнѣвно изкрѣска надъ главата му:

— А ти какво си написалъ, бе раз-
боянко?

Митко стана. Гордо и
смѣло извика:

— АЗЪ СЪМЪ БЪЛГАРЧЕ!
АЗЪ СЪМЪ БЪЛГАРЧЕ!

Учительть го хвана за
ухото и съ необузданъ
гнѣвъ завика:

— Кой ти каза, че си
българинъ? Казвай какъвъ
си?

Митко не се уплаши
и повтори:

— Българче съмъ! Българинъ съмъ
се родилъ и българинъ ще умра!

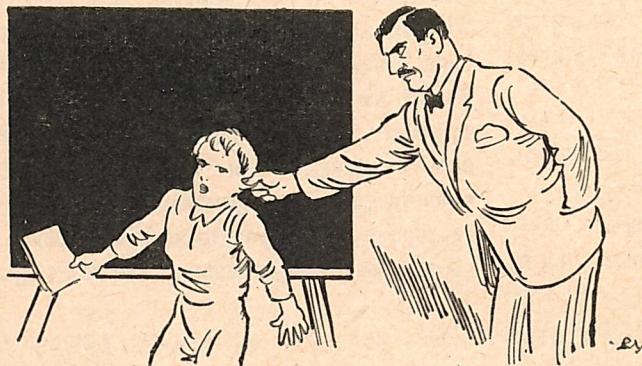
— Така ли било! — още по гнѣвно зави-
ка учительть. — Баша ти се отърва, като
избѣга, ама вие съ дѣда си нѣма да се
отървете. Ще ви науча азъ васъ, какви
сте! Дебелоглавци такива! Маршъ навънъ!

Митко изскочи навънъ. Децата бѣха на-
стрѣхнали отъ възбуда и гордо страхо-
почитание предъ Митковата постѣшка.

— Какво сте ме зѣпнали? — съ без-
силенъ гнѣвъ извика учительть. — Оти-
вайте си, нѣма да учимъ днесъ!

И бѣрзо изчезна въ коридора.

Никола Никитовъ

канския полуостровъ има четири държа-
ви: нашата, която е най-голѣмата и най-
силната, Гърция, Турция и най-малката
България...

— Не е малка, г-нъ учителю! — обади
се отъ чина Панчо.

— Не се обаждай, че като дойда, ще
изядешъ плесницата! — строго го смѣмри
учителът. — Какво е населението на
нашата държава?

— Срѣбско, — обади се гузно единъ
ученикъ.

— Много добре... Сега извадете си
тетрадкитѣ по отечествознание. Ще напи-